Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26338
Copyright: Admont, Benediktinerstift

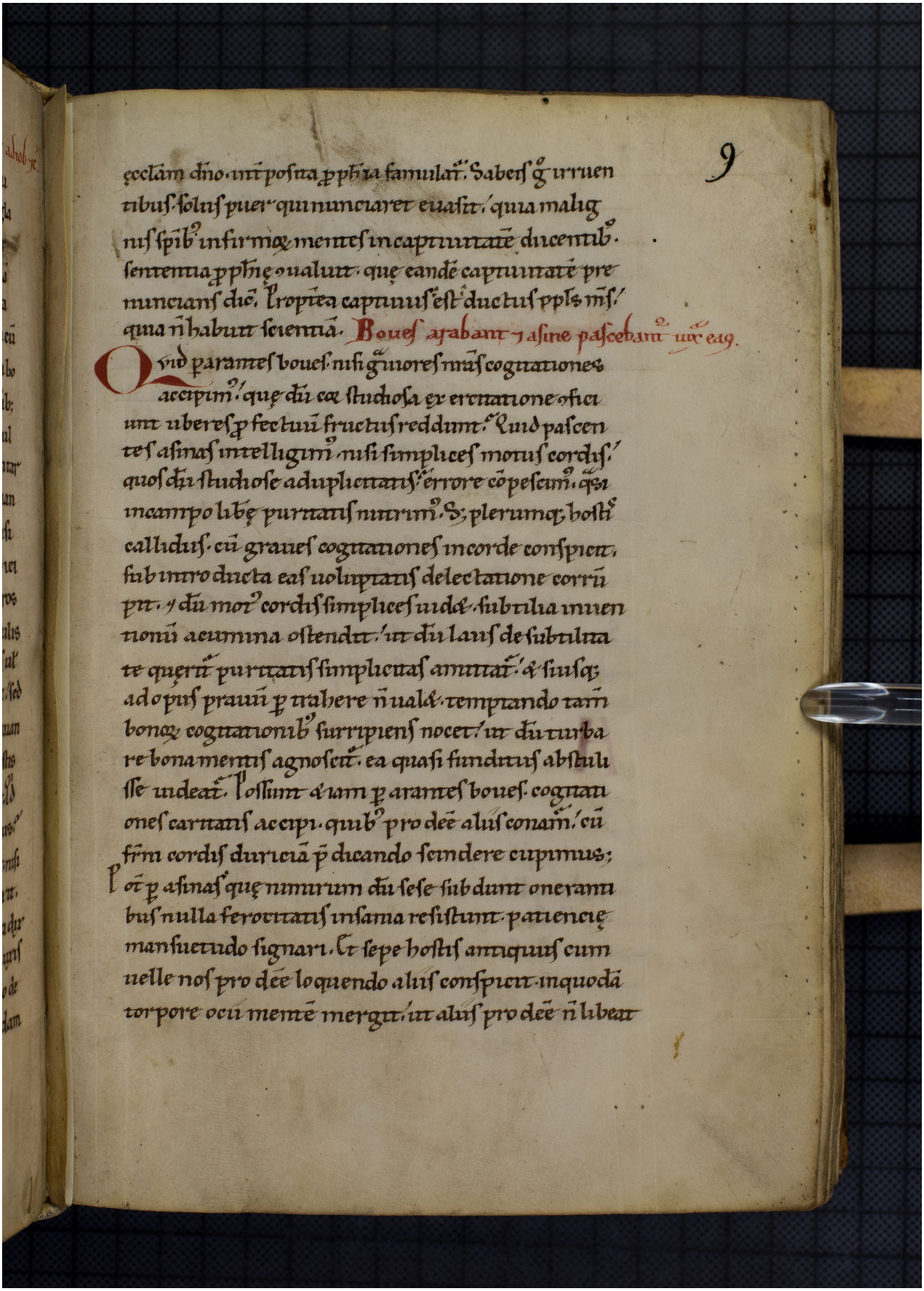

9

ecclam dno. unt posita pphia famulat. Sabes g uruen
tibus solus puer qui nunciaret euasit. quia malig
nus spib infirmq mentes in captiuitate ducentib
sententia pphie ualuit. que eande captiuitate pre
nuncians dic. Propter ea captiuus est ductus ppls ms.
quia n habuit scientia. Boues arabant ⁊ asine pascebant uir eag.

Quid parantes boues nisi guores mas cogitationes
accipim. que dii ex ercitatione ofici
unt uberes p fectuu fructus reddunt. Quid pascen
tes asinas intelligim nisi simplices motus cordis.
quos dii studiose adplicitatis errore copescim. qsi
in campo libe pascuatis nutrim. Sc plerumq hosti
callidus. cu graues cogitationes in corde conspicit.
sub intro ducta eas uoluptatis delectatione corru
pit. ⁊ dii mot cordis simplices uida subtilia inuen
tionu acumina ostendit. ut dii laus de subtilita
te quertu puritatis simplicitas amittat. a siusq
ad opus prauu p trahere n uala temptando tam
bonq cogitationib furripiens nocet. ut dii turba
re bona mentis agnoscit. ea quasi funditus abstulu
sse uideat. Possunt a iam p arantes boues. cogitatu
ones carnatis accipi. quib pro dee alus conam. cu
frm cordis duricia p dicando scindere cupimus;
Pot p asinas que nutrim dii sese sub dunt onerantu
bus nulla ferocitatis insana resistunt. patiencie
mansuetudo signari. Et sepe hostis antiquus cum
uelle nos pro dee loquendo alus conspicit. in quoda
tor pore ocu mente mergit. ut alus pro dee n libeat